

HEA MAITSE

Õllemelu Tallinna südalinnas

Pp

Heidi Vihma
aripaev@aripaev.ee

Eestis viinamarju ei kasva, aga otra küll. Kuigi viimased viisteist aastat oleme usinasti veinijoomist harjutanud, on õllesõpru ikkagi kordades rohkem kui veinimarmastajaid.

Vinoteegid lähevad üksteise järel hingusele, aga Tallinna parematel õllekatel on lausa järjekord ukse taga.

Nagu Müncheneri hiid-õllesaal

Beer House võiks hoopiski olla Bierstube või Bierhaus, oma rahvaliku lusti ja suure joonega meenutab see Müncheneri õllekeldreid.

Läüapäeva õhtul pool kümme oli maja pilgeni rahvast täis, ootasime järjekorras oma veerand tundi.

Peab ütlema, et see oli üks meeldivamaid järjekordi: laudade vahel käis rahvatantsurühma tants ja trall, kord midagi Baieri moodi, siis jenka, siis jälle Eesti tants. Ja lauleidjad-kohalejuhatajad šveitserid olid lahked ja osavõtlid, kellel ilmselgeks eesmärgiks võimalikult rohkem inimesi ära mahutada.

Niipea kui rahvatantsijad lõpetasid, keerati peale rahvalikud laulud ja varsti astus rahva ette ansambel.

Tants läks lahti esimesest loost. Samal ajal küttis tagumise saali rahvast üles lõõtsamees. Olime kahe saali piiril, nii et ühte kõrva saime bändi, teise lõõtsa.

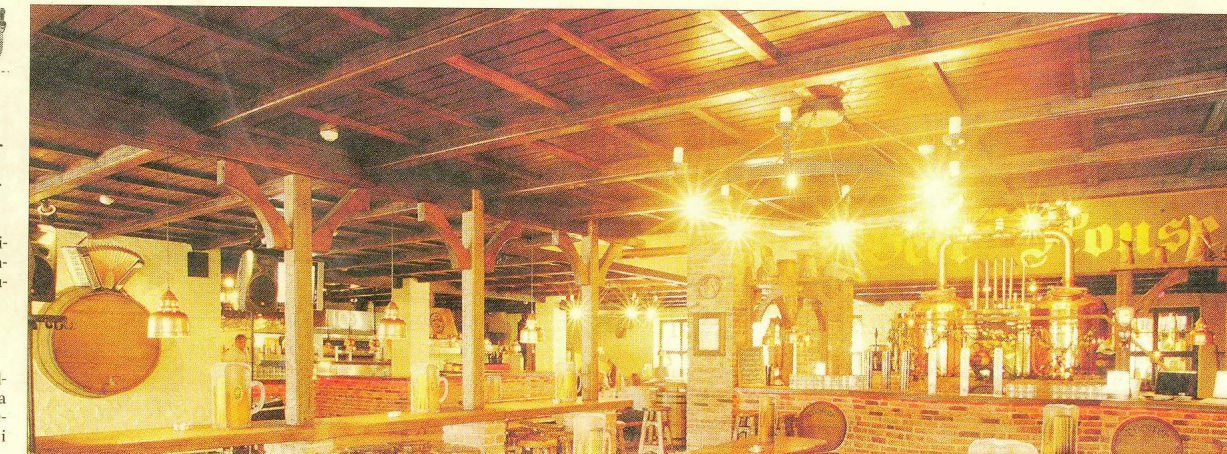
Ainsa kohana Eestis pakub Beerhouse oma pruulikojaga õlut – seitset sorti. Menüüs kõik ära seletatud, et millistest linnastest ja mismoodi tehtud. Linnapariim õlu, olen kuulnud asjatundjatel.

Beerhouse'i lustist võtavad võrdset osa nii särgiväl ühest (joogi)kohast teise rändavad turistid, auväärast eantõelikud pensionärid kui ka kohalikud eestlased ja venelased.

Pubikultuuri lipulaev

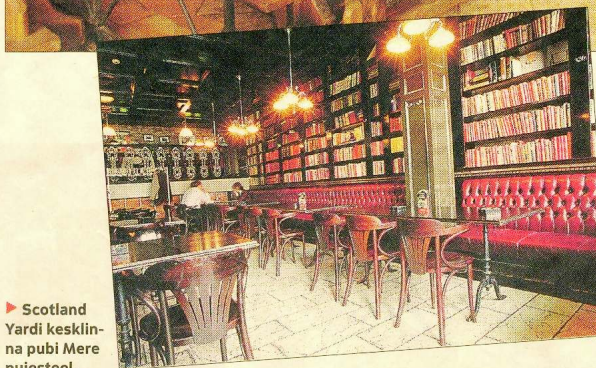
Scotland Yard paneb kokku inglise publi ja tõelise rokipeo: kui seitsmeliikmeline bänd lavale läheb, on detšibellid meelutatud ja tantsuplats tihkelt rahvast täis; kui muusikas vahe, jätkub õhku ja ruumi pikemaks vestluseks.

Daamid ja härrased kogunevad laudadesse, vestlusringid võtavad hoogu, mida rohkem sõnaga poole, seda valje-

► Õllerestoran Beer House Tallinnas Dunkri 5 on ainus restoran Eestis, kus õlut kohapeal pruulitakse.

Fotod: Arno Mikkor

► Scotland Yardi kesklinna publi Mere puisteel.

► Karja Kelder – tõeline nõuka-nostalgiat.

Pp MEELEOLUKOHT

Beer House

Dunkri 5, Tallinn
Avatud: 10–24,
R, L 10–02
Telefon: 644 2222

Karja kelder

Väike-Karja 1, Tallinn
Avatud: 11–24,
R, L 11–04
Telefon: 644 1008

Scotland Yard

Mere pst 6e, Tallinn
Avatud: P–N 09–23,
R, L 09–02
Telefon: 653 5190

malt – justkui Londoni publi, ainult ruumi on rohkem ja inimesi hõredamalt. Pubi pole ju õllekas, publi on *public house*, kõigile avatud maja, kus ka hoolega valitud veinid ja muud peened napsid, söögist rääkimata. Briti kultuur meeldib

eriti kohalikele eestlastele, nemad oli sellel õhtul enamuses.

Põige minevikku

Karja kelder on ära teeninud stabiilsusahhinna – minu mälu ulatub seitsmekümnendateni, aga olemas oli ta juba

palju varem. Vene-nõukogude kuue-seitsmekümnendate aastate poplood sobivad siia eriti hästi, selleõhtuse kahe-mehebandi kavas oli selliseid päris mitu.

Tantsida saaks ju nende järjega, aga, käsi pösakil, mine-

vikku meenutada on eriti hea. Siinsel publikul ongi vähe pikem minevik selja taga – on, mida meenutada.

Minevikust on olevikku kaasa võetud teenindajate tülpinud ilme ja vastutahtmist-tööstii.

Õllevalik on kesine ja sedagi valatakse klaasidesse nii kuis juhtub – Saku Kuldne Originaali omasse, käib küll.

(Õlle)kultuuri risttee

Sotsioloogilisi uuringuid tehakse mitmete meetoditega. Minu kaunis juhusliku valimiga õllesaali-uuringu tule-

mused ei hilga küll originaalsusega, kuid kinnitavad varem kogutud materjali: Eesti asub paljude kultuuride ristteel.

Siin on tugev ja vana saksa kultuuri kihistu (vt Beer House), endiselt elujõuline Vene-Nõukogude pärand (Karja kelder), uuemaaegseid Briti mõjutusi on näha eriti nooremajalaste eestlaste hulgas (Scotland Yard jms).

Ometi elab edasi, vähemalt õlle najal, ka eestlaste endi põlvline laulu- ja tantsuraditsioon. Tasub aeg maha võtta ja meie õllekultuuriga tutvuda.